

Meditatie bij de doopdienst op 20 juni 1993

Schriftlezing: MARKUS 10, 13-27

thema: Tel uw zegeningen!

Gemeente van Jezus Christus,

Het enige, wat mij als uw herder en leraar te doen staat dat is aan u het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. En vandaag zal ik dat weer doen, naar beste vermogen.

Een evangelie dat ons ook heeft aangesproken op de doopzitting vorige week. We spraken als predikant ouderling en doopouders openhartig over het nieuwe leven van de kleine kinderen. Maar we hebben ook gesproken over onze zorgen. Zorgen over de wereld. Zorgen over de toekomst van de kinderen. Zorgen over de toekomst van de kerk. Zorgen over de slapheid van de mensen, die bij de gemeente horen.

de grond van deze doopdienst is wat mij betreft.
Maar op een gegeven moment hebben we besloten deze doopdienst als thema mee te geven: Tel uw zegeningen. Want daar moet iedere keer ons leven beginnen. Bij de zegeningen van ons leven. Bij de gunstbewijzen des Heren. Bij alle goede gaven van de Schepper. Levend vanuit de dankbaarheid daarvoor zal het ons makkelijker vallen om christen te zijn.

Als we slechts zouden leven vanuit de tijdelijkheid van het bestaan en de sterfelijkheid van het leven, dan zou ons weinig hoop meer overblijven. Nee, ons leven als christen moet beginnen bij de dankbaarheid voor de gaven van God. Zoals jullie als doopouders dit nieuwe leven aanvaardden als een geschenk uit de hemel.

Begin
Daarom ~~zelden~~ ^{begin} we tegen elkaar: Tel uw zegeningen.

En vandaag zeg ik het tegen u gemeente: Tel uw zegeningen!

Niet alleen in uw persoonlijk leven, maar ook in het leven van de gemeente. Tel uw zegeningen, gemeente. Een levende en bloeiende gemeente; hardwerkende ambtsdragers; enthousiaste vrijwilligers; een eigen predikant; feestelijke en emotionele erediensten. Wat wil een mens nog meer? Of overdrijf ik nu? Zou u misschien een ander rijtje maken? En zou uw lijstje veel korter zijn, of juist veel langer?

En hoe is dat in uw persoonlijke leven?

Maak zelf maar eens een rijtje van de zegeningen die God u geschonken heeft. Zou het op een a-4-tje passen, of komt de achterkant ook nog vol te staan. En laat het papier maar eens een paar dagen liggen, en lees het dan nog eens over. Misschien zul je dan zelf verbaasd staan van de goede gaven van God. En misschien zul je er nog meer zegeningen aan toevoegen.

Wat is een zegening eigenlijk? Een zegening, dat is iets goeds, iets wat je dichter bijelkaar en bij God brengt. Het tegengestelde van de zegening dat is de afwijzing, de bestraffing. Zo kennen we ook de zegen in de bijbel, en het tegengestelde van de zegen dat is de vloek.

Aan het begin van het kinderevangelie in Markus 10 lezen we, dat de discipelen de

kinderen bestraffen, alleen maar omdat ze te dicht bij Jezus komen, alleen maar omdat ze rumoerig zijn, en omdat ze Jezus willen aanraken.

En als Jezus dat ziet, wat de discipelen doen, dan neemt hij hen dat zeer kwalijk. De bestraffing van de kinderen beantwoordt Jezus met de bespising van zijn discipelen: Laat de kinderen bij mij komen; ze zijn deel van het koninkrijk; en wie zal ze tegenhouden?

En Jezus gaat verder met te zeggen: Jullie moeten zelf steeds meer op deze kinderen gaan lijken. Deze kinderen, die onbevungen zoeken naar houvast, en die met nieuwsgierigheid zoeken naar God. Kinderen vragen immers altijd zo onbevungen naar God. Terwijl wij het er maar bij laten zitten. Kinderen zoeken altijd weer contact met God, op hun eigen wijze, terwijl wij zo dikwijls vergeten, dat Hij er is.

En Jezus zegent de kinderen, en daarmee maakt hij zichtbaar, dat het een zegening is, dat de kinderen bij ons en bij God horen. Hij legt ze de handen op, zoals wij de handen opelggen, als dienaren van Christus, en Hij zegent.

U zou eens moeten vragen aan iemand, bij wie ooit de handen is opgelegd, wat er dan door je heen gaat. Wat je voelt als je door handoplegging gezegend wordt. Het is alsof de Geest dwars door je heen gaat. Het is iets dat van boven komt, waar je verder geen invloed op kunt hebben, maar wel iets dat goed is, iets van God, een kracht.

Eigenlijk zou je je zo bij iedere zegening die je ontvangt moeten voelen. Eigenlijk zouden wij bij iedere zegening die we krijgen op de knieën moeten voor de schepper. Eigenlijk zou je pas dan ervaren wat het is om door God gezegend te worden.

Op de doopzitting hebben we ook gesproken over het besef, dat wij eigenlijk veel te rijk gezegend zijn. Wij hebben van alles veel te veel. We zouden best met minder toe kunnen. Of zoals iemand mij eens zei: Wij moeten niet consumeren, maar consuminderen.

Aan deze mensen geeft Jezus deze opdracht: Je moet de geboden van God navolgen, de Tien levenswoorden, en alles wat je teveel hebt moet je aan de armen geven, en dan zul je een schat in de hemel hebben, en het laatste is dat je Mij moet navolgen.

Maar dan zitten wij natuurlijk met het praktische probleem, dat we niet zomaar alles kunne wegdoen, wat we hebben. Dan zou ons leven en onze manier van samenleven instorten. We hebben onszelf klem gezet eigenlijk, in die overvloed. We hebben zoveel overvloed verkregen, dat we er geen afstand van kunnen doen zonder er schade van te ondervinden.

Gemeente, het mag gezegd worden: Als je je leven wilt richten op het koninkrijk, en als je dan wilt handelen in de Geest van het evangelie, dan zal dat natuurlijk pijn doen. Als je moet bezuinigen op je overvloed, dan zal dat pijn doen. Als je God wilt volgen, christen wilt zijn in deze wereld, dan zal dat pijn doen, dat vraagt offers van je.

Maar Jezus zegt vandaag met nadruk, dat je het wel moet proberen. In je eigen leven proberen om genoeg te nemen met je dagelijks brood, en voor het overige al je bezittingen ten dienste stellen van het koninkrijk. We moeten het in ieder geval proberen, want anders zijn we tot een schande, en anders krijgen onze omstanders gelijk, die zeggen: Ze noemen zich wel christen, maar ze bakken er niets van.

We moeten het proberen, zoals Jezus steeds geprobeerd heeft om de mensen te sturen in de richting van het koninkrijk.

Tel uw zegeningen, dat betekent dus niet alleen passief noteren wat je als zegening uit de hemel krijgt toegeworpen. Nee tel uw zegeningen, dat is je leven richten naar het koninkrijk. En dan ook in hele praktische dingen. Het is maar hoe je met je zegeningen omgaat, hoe belangrijk het voor je is. En nogmaals: Als we sterven dan kunnen we niets van onze rijkdom meenemen, laten we dat steeds maar weer voor ogen houden.

Tel uw zegeningen, één voor één. Dat betekent nogmaals: Oog krijgen voor de gaven van God, maar ook je leven richten naar zijn koninkrijk. Maar er is tenslotte nog een derde wat we erbij moeten zeggen.

Want de uitspraak 'tel je zegeningen' wordt ook regelmatig misbruikt. Want dan hoor je de een tegen de ander zeggen: Ja, het leven zit je misschien nu wel tegen, en je voelt je misschien nu wel belast en in de war, en bedroefd, maar je moet toch maar je zegeningen tellen.

En dan zijn het de goede woorden op een verkeerd moment.

Gemeente wij zullen altijd tegen elkaar moeten zeggen:

Tel je zegeningen, maar vergeet niet je tegenslagen.

Wees je bewust van de vreugde van het leven, maar vergeet niet je verdriet, stop het niet weg.

Tel je zegeningen, maar vergeet niet de striemen en wonden die je opliep in je leven.

Tel je zegeningen van de God de Vader, maar vergeet niet het lijden van Jezus Zijn Zoon.

Tel je zegeningen, maar vergeet niet de handicap waarmee je moet leren leven.

Al deze dingen, al deze vragen en moeiten, zijn uiteindelijk een zaak van het gebed. Uiteindelijk zullen we in ons gesprek met God steeds opnieuw deze moeilijke dingen moeten bespreken.

En dan kom ik tenslotte bij het laatste en moeilijkste vers uit het evangelie van vandaag. 'Jezus zag hen aan en zei: Bij mensen is het onmogelijk, maar niet bij God; want alle dingen zijn mogelijk bij God.'

Dat is moeilijk om dat te bevatten. Eigenlijk kan ik het nauwelijks bevatten wat hier staat. Maar het is Jezus openhartige reactie op de vraag van de mensen: Hoe kan ik behouden worden?

En als het gaat om die vraag, of we behouden zullen zijn, die vraag, die eigenlijk ook een zaak is van gebed, van gesprek tussen God en mij, bij die vraag zegt Jezus: Bij God is alles mogelijk.

Aan het lijden en sterven van Jezus, en aan de opstanding van Christus hebben wij gezien, dat bij God niets onmogelijk is. Dat is verschrikkelijk moeilijk te begrijpen. Maar het betekent niet dat God ook alles kan voorkomen, dat is iets anders. God kan niet voorkomen dat kinderen sterven door ongeluk of ziekte, maar ik weet zeker, dat zij die gestorven zijn, dat zij te benijden zijn boven ons, want zij leven al ten volle in Gods koninkrijk, maar wij verkeren nog in dit gebrekkige en ellendige bestaan.

Dat is voor mij uiteindelijk de betekenis van Jezus woord: Bij God is alles mogelijk. De schepper is de Heer van dit leven en van het nieuwe leven. En Hij ontfermt zich over ons mensenkinderen, zoals hij zich ontfermt over jullie kinderen, over al onze kinderen, in hemel en op aarde. Want bij Hem is alles mogelijk, Hij is immers de bron van alle leven.

En daarom is dit het evangelie van deze dag, dat bij God alles mogelijk is. En voor uw en mijn leven betekent dat: Tel uw zegeingen, mnaar vergeet niet uw verdriet. Houdt uw oog gericht op het koninkrijk, houdt je gebed ten allen tijde vol, en vertrouw in leven en dood op de Vader van Jezus Christus. Hij zal u de handen opleggen en zegenen. AMEN